

Núm. de Protocol: SS-072-2/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 3 8

PARTS:

Apel.lant: Sr. Z.G.L.

Representant: Sra. C.F.

Advocat: Sr. E.B.A.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.T.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 13 d'octubre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-072-2/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- Mitjançant la sentència núm. 95-41, de 6 d'abril de 1995, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, actuant com a tribunal unipersonal, va desestimar la demanda formulada pel Sr. Z.G.L. , en data 20 de setembre de 1994, i va establir que la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data primer d'agost de 1994 confirmant altra anterior del 23 de juny de 1994, era ajustada al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- El demandant va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Batlles, formalitzant-lo amb un escrit de 31 de maig de 1995.

3.- Un cop designat el ponent de la causa es va donar trasllat de l'escrit d'apel·lació a la representació de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que el va contestar el 23 de juny de 1995.

4.- Per una providència de 21 de juny de 1995 es va denegar la pràctica de la prova proposada per l'apel·lant ja que en les actuacions constaven suficients elements de fet per a resoldre i la prova demanada era innecessària per a dictar sentència.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3, paràgraf segon, apartat b) de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'acte administratiu que la sentència de la Batllia declara ajustat al dret és una resolució de la Caixa Andorrana de Seguretat Social per la qual, amb efectes de l'1 de juliol de 1994 es dóna l'alta mèdica al demandant, que havia sofert un accident de treball el dia 15 de juliol de 1993.

En relació a la prova demanada per l'apel·lant en aquesta segona instància, en la providència de 21 de juny ja dèiem que la denegàvem perquè en les actuacions constaven suficients elements de fet per a resoldre i, per tant, la prova demanada era innecessària per a dictar sentència. Es cert que la segona instància processal comporta un nou examen o un ple coneixement, per part del Tribunal Superior, de l'assumpte jutjat en la primera, de manera que la revisió abasta tant la determinació dels fets com la determinació i la interpretació de la norma aplicable, és a dir, el tribunal superior exerceix un control de la totalitat de l'activitat de l'òrgan inferior. Però el fet que les potestats del tribunal de segona instància siguin amplies sobre els fets no significa que també ho siguin en relació a l'activitat probatòria, aspecte en el qual la llei és restrictiva. Així, l'article 64 de la Llei jurisdiccional només admet la pràctica de proves en la segona instància processal en determinats supòsits, els tres primers dels quals són molt excepcionals (refús de la prova, impossibilitat de dur-la a terme o nous fets d'influència notòria en el plet) i el quart depèn del criteri discrecional del ponent, que pot acordar-la, o admetre-la si se li demana, quan la consideri necessària per a resoldre amb millor coneixement de causa.

En el cas present, en la primera instància s'havia practicat una prova pericial per dos metges, a banda dels diversos documents mèdics que formaven part de l'expedient administratiu, per la qual cosa no hi havia cap raó per practicar noves proves en la segona.

Tercer.- Pel que respecta al fons de l'assumpte, la sentència del Tribunal de Batlles analitza correctament les proves pericials i els informes mèdics que il·lustren sobre l'estat patològic del demandant. En concret, i pel que fa als aspectes que cal valorar per jutjar la correcció de l'alta mèdica, es refereix als informes elaborats pels experts mèdics designats pel propi Tribunal (folis 56 i 47) "els quals fan palès que no hi ha lesions òssies ni seqüeles, ni preveuen una millora amb més sessions de reeducació, la qual cosa sembla suficient per a considerar que les lesions es troben totalment guarides", valoració de la prova que és totalment ajustada a la realitat dels fets.

Quart.- Els informes esmentats (que són dels Drs. H.C. i G.S.) també diuen que "tenint en compte la patologia inicial, el període estimatiu de baixa laboral es podria calcular entre vuit i dotze mesos".

La part apel·lant interpreta el que diuen els informes en el sentit que si es van emetre el 21 de desembre de 1994, el guariment de les lesions podria no ser anterior al mes de desembre de 1995, amb la qual cosa l'alta hagués estat donada incorrectament.

No obstant, aquesta interpretació, que el recurs d'apel·lació enfasitza, no és admissible, ja que aquest període de gairebé un any que els metges calculen com de baixa probable, es conta, en una lectura raonable dels informes, des de la data de l'accident, no des d'aquella en que els perits varen emetre la seva opinió.

Cinquè.- Per tot el que s'ha exposat, procedeix la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència dictada en la primera instància, sense que existeixin motius per a fer una especial condemna al pagament de les costes causades en aquesta fase del procés.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. Z.G.L. contra la sentència núm. 95-41, dictada el 6 d'abril de 1995 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmen íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré